

Sidan 18 i boken har tyvärr blivit felaktigt avscannad, så här borde den ha sett ut.

ende insikter i den muhammedanska mystiken — utmärks just av ett excentriskt beteende, betingat av en suverän förmåga att bortom alla konventioner ställa de invanda begreppen på huvudet (där finns en kontaktyta med den europeiska bohemen). Sufins beteende ligger skenbart nära dårens. I sin inledning till en utgåva av Eric Hermelins översättningar av sufisk poesi, *Den persiska antologin*, har Carl-Göran Ekerwald inringat det sufiska sättet att leva; att som en dåre vara likgiltigt för jagets världsliga och egoistiska idoler:

Eftersom själviskheten frodas i medgång och pinas i motgång, så gäller det att vända upp och ned på gängse värderingar. Att vara sedd över axeln, förkastad och förnedrad — det är en nåd att bedja om. Nåden "verklighet" /.../ Budskapet är kort och gott: uslingens triumf. Verklig ära finns i de utstötas ghetto.

Hermelin var precis som Aguéli en orolig resenär. På ett par år när hade de kunnat stöta ihop på en gata i Madras och förenats i en av Hermelins fotnoter: "Ex Oriente Lux", solen går upp i öster. Ironiskt nog var det som "dåre" på St. Lars Sinnessjukhus som Hermelin utförde sitt livsverk, de banbrytande översättningarna av Attár, Rumi, Sádi, Omar Khaiyam och andra sufier.

Ett monoteistiskt måleri

Aguélis sufiska invigning kan alltså förklara en rad egendomligheter i hans yttre livsföring och klädsel (t ex den ofta kommenterade pälsmössan som är ett sufiskt plagg). Men, och det är viktigare, också hans måleri bör betraktas i skenet av hans initiation i den sufiska mystiken. Efter omvändelsen och invigningen tycks hans bilder framför allt inrikta sig på ett enda tema. "Han talade icke om färg eller form, men bara om ljus", konstaterar en av hans konstnärsvänner. Och med ljus bör väl då förstås inte bara ett optiskt fenomen utan också något djupare: en manifestation av den ende guden.

Ingen har bättre än Aguéli själv beskrivit landskapsmålningarna som en gestaltning av det stora enhets- och helhetsperspektivet. Redan från Mazas-fängelset skrev han: